Вип. III. Р. 1903. Ч. 15.

ХРОНЇКА
УКРАЇНСЬКО-РУСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

1903, май - серпень.

Загальні Збори.

(Дня 25 марта і 4 цьвітня).

Дня 25 марта відбували ся загальні збори в присутности 44 членів; понадто 6 членів було заступлених відпоручниками. Наради відкрив короткою промовою голова, в якій подав нарис діяльности Видїлу й Товариства за останнїй адмінїстрацийний рік та присьвятив теплу згадку помершим членам: Остапу Терлецькому, Тадейови Рильському, Омелянови Богачевському, Антонови Бончевському, Володимирови Лучаківському і Михайлови Спожарському. Покликавши на секретарів зборів дд. Олега Целевича й Осипа Чайківського, проголосив збори відкритими.

По відчитаню протоколу з попереднїх зборів забрав слово д. Павлик і закинув йому недокладність по тїй причинї, що бесїди видїлових подані в ньому докладно, а иньших членів лише коротко.

По поясненю голови, що кождому членови вільно доповнити тепер свої бесїди і спростувати їх, принято протокол до відомости і перейдено до секретарського справозданя.

Тому, що воно було надруковане і розіслане членам, ухвалено на внесенє д. В. Шухевича не відчитувати його, але перейти від разу до дискусиї над ним.

Д. Вол. Шухевич запитує, що думає зробити Видїл із книгарнею, чи не думає перенести її близше центра міста, а коли се неможливе, то чи не зробив би бодай вистави своїх книжок де при головній улици. У відповідь на се, заявляє др. О. Колесса, що він порозумів ся уже з фірмою Альтенберґа в імени Товариства та що ся фірма згодила ся відступити одно вікно на виставі на книжки Товариства. Д. Мих. Павлик домагаєть ся так само отвореня книгарнї в містї, найлїпше в домі Просьвіти. Голова відповідає, що Видїл признає вагу сеї справи, але рівночасно вважає її занадто ризиковною, тому не хоче брати ся за неї на власну руку. Коли збори ухвалять отворити таку книгарню, то Видїл займеть ся введенєм її в житє. Др. І. Макух указує на ріжні трудности, злучені з отворенєм книгарнї, з між иньшим зазначує, що справа не може бути полагоджена й тому, що для веденя книгарнї тепер не найдеть ся відповідного фахового чоловіка.

Д. Мих. Павлик домагаєть ся, щоби Товариство заняло ся справою заснованя приватного унїверситета, без уваги на лихий економічний стан нашого народа.

Др. О. Колесса порушує ще справу подїлу „Записок“ і каже, що Видїл повинен був згодити ся на подїл тому, що за ним заявили ся дві секциї. Вправдї мат. прир. лїкарська секция анулювала опісля свою ухвалу, але зробила се при меньшім комплєтї, що на його погляд неважне. — Голова відповідає, що Видїл знав про се все і порішив не робити подїлу „Записок“ тільки по докладно переведеній дискусиї.

Др. С. Днїстрянський жадає, аби директори секций складали справозданя з дїяльности перед загальними зборами, бо дїєть ся таке, що приміром директор мат. прир. лїкарської секциї не скликує майже засїдань. За сим жаданєм заявляєть ся також др. В. Коцовський, а д. М. Павлик із тим, що такі справозданя не належуть перед загальні збори, бо вони не компетентні критикувати наукову дїяльність секций, але перед збори всїх секций. — Голова заявляє, що загальні збори мають наглядати адмінїстрацийну

діяльність Видїлу, а предкладати їм специяльні справозданя з наукової діяльности, значило-б непотрібно обтяжати їх. Критику наукової діяльности належить полишити секциям і комісиям. — Др. О. Колесса думає, що не можна обмежувати прав звичайних членів і не позволяти їм вглядати в наукову діяльність секций. Та крім того належало б скликувати збори всїх секций для сеї справи.

Др. С. Днїстрянський каже, що „Хронїка" повинна представляти докладно діяльність Товариства. Тимчасом у некрольоґу О. Терлецького не згадано, що на кладовищи промовляв один член іменем Товариства. По сїм відчитує він відривки з листа дра В. Левицького з закидами на деякі видання Товариства.

На внесенє д. М. Павлика принято секретарське справозданє до відомости і перейдено до дискусиї над касовим справозданем, якого теж не відчитувано на внесенє д. М Павлика.

Д. В. Шухевич жадає, щоби Видїл укладав кождого року для себе рахунковий оборот, на що відповів д. І. Кокорудз, що се робить ся.

Д. Мих. Павлик домагаєть ся, щоби всякі закупна книжок до бібліотеки переходили через його руки як бібліотекара, але д. І. Кокорудз виясняє, що се неможливе.

Др. С. Днїстрянський не знає, якими фондами заряджує Товариство і на що вони призначені. Голова поясняє сю справу подрібно. — Д. В. Шухевич жадає, аби Товариство завело окремо книжку, в якій була-б виложена цїль кождого фонду. — По сїм принято до відомости касове справозданє і на внесенє д. П. Огоновського, як члена контрольної комісиї, уділено Видїлови абсолюторію.

При переходї до дальшої точки дневного порядку поставив внесенє д. М. Павлик, аби перше обрадовано над зміною статутів, а др. В. Коцовський, щоби перше вибрано Видїл, за чим заявляєть ся також др. С. Днїстрянський. Ухвалено приступити до вибору Видїлу. На внесенє д. І. Кокорудза заряджено коротку перерву для порозуміня над лїстою кандидатів до Видїлу, почім приступлено до голосованя.

Підчас обчислюваня голосів скрутацийною комісиєю відданих на голову, до якої покликав голова дра В. Коцовського, Е. Бурачинського і О. Сушка розпочато дискусию над вибором членів Видїлу.

Голова відчутує тут лист д. Громницького, в якім він заявляє, що не прийме вибору задля браку часу. Д. Кокорудз заявляє також, що не прийме евентуального вибору. — Тут подано результат голосованя на голову: Голосувало 41 членів. На д. Мих. Грушевського віддано 35 голосів, а 6 карток було чистих. Вибрано головою проф. М. Грушевського. — По сім перейдено до вибору членів Виділу.

Поки скрутацийна комісия обчислювала голоси приступлено до дискусиї над зміною статута.

Др. І. Макух, як референт Виділу, предкладає проєкт нового статута, зазначуючи, що він не багато ріжнить ся від давнїйшого та що переведено в ньому лиш деякі поменьші зміни.

Др. С. Дністряньский противно добачує в проєктї тенденцийність. З проєкту можна винести вражінє, що Товариство — се гіпотечний банк. Головна точка лежить в оплачуваню виділових, а попирає ся се тим, що в Товаристві єсть стільки працї, що годї, щоб її сповняв хто даром. Алеж Товариство се наукове, а не акцийне, тому оплачуванє виділових не на місци. Товариство двигнуло науку високо, а з новим статутом вертає знов до давного стану. Бесїдник уважає проте, що статут не доріс до трактованя, тому вносить завернути його назад до Виділу.

Др. І. Макух виказує, що Товариство не чисто наукове, але на половину адмінїстрацийне, бо мусить старати ся про фонди на попиранє науки. Добре виділовим не платити, але хто поза Виділом знайдеть ся, щоб завідував приміром маґазином за 10 кор. місячно? Звідки Товариство взяло-б гроший на наукові виданя, коли-б йому прийшло ся наймати цїлий ряд урядників і оплачувати їх грубо? Чи не лїпше назначити виділовим якусь винагороду, як не за працю, то бодай за страту часу? Чим, далї, лїпші виділові, що беруть плату за наукові працї, яких бажає др. Дністряньский, від тих, що беруть її за адмінїстрацийну працю? Чому в кінци платні виділові мали-б бути позбавлені самостійної дїяльности, того бесїдник не розуміє цїлком.

Др. І. Франко вичисляє аґенди в Товаристві, між якими є дуже обширні, приміром заряд каменицею й друкарнею і вказує, що тим, хто вкладає тут свою працю, належить ся цїлком справедливо ремунерация. Порівнанє Товариства з банком тут цїлком не на місци.

Д. Іл. Кокорудз заявляє, що він застеріг ся на засїданю Виділу проти ремунерованя виділових і тепер промовляє за сим,

бо добачує в тім небезпечність для діловодства в Товаристві, яке може потерпіти через те; хто бере платню, не може себе контролювати.

Тут перервано дискусию, щоб вислухати результату виборів, які прийшла оголосити скрутацийна комісия. Голосувало 41 членів. Абсолютна більшість 21. З того одержали: І. Боберський — 5, Г. Гарматій — 32; В. Гнатюк — 29; С. Громницький — 4; Т. Грушкевич — 10; С. Дністрянський — 10; І. Кокорудз — 8; І. Макух — 32; Ю. Мудрак — 17; К. Паньківський — 32; К. Студинський — 37; І. Ясеницький — 19. На заступників дістали: В. Загайкевич — 29; Г. Кисіль — 27; Ю. Мудрак — 19. Одного виділового і одного заступника виділового не вибрано проте. По короткій дискусиї заряджено нові вибори і на 31 голосуючих вибрано виділовим І. Ясеницького — 20-ма, а на заступника Ю. Мудрака — 27-ма голосами. До контрольної комісиї вибрано членів із попереднього року. Опісля на внесенє дра К. Студинського відложено збори на пізнійше.

Продовженє загальних зборів відбуло ся дня 4 цьвітня в присутности 44 членів і 6 заступлених иньшими членами.

Д. М. Павлик поставив внесенє, щоби змінити дневний порядок і полагодити наперед точку внесень, а опісля перейти до дискусиї над статутом; внесенє се впало, по чім приступлено до дальшої загальної дискусиї над зміною статута.

Д. Вол. Шухевич уважає предложений статут невідповідним, бо він буцім робить із Товариства фінансову інституцию. Товариство не має власної камениці, тому не може мати адміністратора її. Невідповідний § 33, бо хоч виділові можуть бути ремуноровані за свої праці, то сього не треба вкладати в статут. Заступники не можуть мати рішаючого голосу навіть при своїх рефератах, доки не покличеть ся їх на місце виділових. § 18 також невідповідний; лише в фінансових інституциях водить ся, що члени дають себе заступати другим, але не в нас тим більше, що меншість може тут переголосувати більшість. Що до тайних засідань Виділу бесідник заявляєть ся за тим, щоби на них могли бути присутні не виділові, коли з'обовяжуть ся додержати тайни. В кінци ставить внесенє, щоби вибрано комісию з трьох членів, яка передискутувала би ще раз статут із виділовими і аж опісля предложено би його загальним зборам.

Д. Ів. Труш підносить, що деякі виділові займають ся виключно справами адміністрациї, на що тратять багато часу. Було-б отже несправедливо не нагороджувати сеї праці.

Д. Ол. Барвінський противить ся ремунерованю виділових, а радить натомісь попринимати урядників. Що до 18 §, то признає його зовсім справедливим тому, що заграничні члени платять вкладки, отже й повинні мати такі самі права, як иньші члени. Се можуть вони осягнути лише через своїх відпоручників у Товаристві.

Др. І. Франко поясняє, що члени академій бувають ремуновані і навіть досить високо, а ніхто з того не робить casus belli. Нема проте чого бояти ся, щоб відповідний параґраф у статуті не лицював Товариству. Щож до контролї, то на те й вибирає ся контрольну комісию, щоб контролювала виділових.

Д. Іл. Кокорудз заявляє, що засїдав 5 лїт у виділї і обзнайомлений з аґендами Товариства. Усю роботу мають робити урядники, а виділові сповняють функцию контролї, за яку нема що винагороджувати. Можна найти все таких людий, що схочуть сповняти сї функциї з патріотизму безплатно.

Д. Ан. Дольницький вважає справедливим ремунерувати кождого за працю, але жадає, щоб се робили збори, а не виділ.

Др. К. Студинський поясняє, що нема тенденциї ремунерувати всїх виділових, лише тих, що більше роблять, а не мають значнїйшого удержаня. Сї ремунерациї бувають нераз цїлком нужденні. Він згодив би ся одначе, щоб 33 §. викинено, але тодї повинні збори ухвалити, що Виділ може ремунерувати своїх членів так, як роблять се академії.

Проти 33 §. промовляють іще дд. М. Павлик, І. Кокорудз, С. Дністрянський. Опісля забрав голос голова і заявив, що такі ремунерациї практикували ся здавна, виплачувано їх річно і місячно і 33 §. увійшов у житє сам через себе з конечних щоденних потреб. Щоб справу зробити ясною, Виділ поставив його у проєкт статута. Чи збори приймуть його, чи нї, се не змінить самої річи, бо всї признають, що за працю належить ся заплата. Чейже виділовий, обдарований довірєм загальних зборів, не схоче голосувати в Виділї проти свойого сумлїня через те, що бере за працю заплату.

Др. О. Колесса жадає, щоби сталі урядники Товариства не засїдали в Виділї і щоби право заступства на загальних зборах було розширене на всїх членів, не лише заграничних.

Д. Вол. Шухевич пропонує, щоби виділових вибирано на три роки, але двох із того щоби вильосовувано що року і вибирано иньших. Жадає також, щоб члени Виділу не могли бути репрезентантами секций.

Др. С. Дністрянський промовляє, щоб статут перероблено ще раз; підпирає його д. Вол. Шухевич, а противить ся сему д. А. Дольницький.

Забирає слово голова, щоб відповісти на деякі закиди передбесідників. Ремунероване виділових зборами не можливе, бо збори не можуть знати з гори, кому, яка і за що буде належати ся ремунерация, можуть отже в тім напрямі дати лише директиву Виділови. Всїх виділових нїхто не думає ремунерувати, лиш тих, що тратять більше часу на свою працю і потрібують такої мінїмальної ремунерациї. Коли до виділу не може належати чоловік, ремунерований за адмінїстрацийну працю, то тоді не повинен належати й ремунерований за наукову працю. В такім разї належить ухвалити, що кождий, що бере яку будь ремунерацию, не може належати до виділу. Справа усуненя членів від тайних засїдань виділу викликала опозицию через упереджене. Виділ не привязує нїякої ваги до сього, як збори полагодять сю справу. Бесїдник не бачить також нїякої колїзиї в тім, що виділові репрезентують секциї. Коли одначе секциї не бажають того, то можуть вибирати директорами не виділових; конституоване секций відбуваєть ся однаково по зборах. Бесїдник обстає також за тим, щоб перейдено де специяльної дискусиї над статутом, за чим промовляє ще й др. І. Макух.

При голосованю перейшло се внесене 28-ма голосами проти 16, але що багато членів просило відложити докінчене зборів на иньший день задля спізненої пори з тим, щоби дальші збори відбували ся без усяких формальностий і письменних повідомлювань, то голова закрив збори о $^1/_2$10 вечером.

Відповідно до директиви сих зборів, продовженнє зборів було визначене на 28 червня, та що шість членів внесло до Виділу письмо, де противило ся скликанню зборів без приписаних статутом формальностей, а ц. к. полїція з свого боку звернула увагу президиї на потребу заховання таких формальностей при скликуванню всяких зборів, хоч би се було й продовженнє — збори відкликано.

Засїданя Виділу.

XIII засїданє дня 20 мая.

1) Принято до відомости, що др. К. Студинський переняв касу з причини слабости д. І. Ясеницького і покликано рівночасно до Виділу заступника д. В. Загайкевича. 2) Признано д. А. Веретельникови 100 кор. на етноґрафічну екскурзию з тим, що етноґрафічна комісия возьме се на свій рахунок. 3) Принято одного нового члена. 4) В. Гнатюк предложив до відомости Виділу ухвалу фільольоґічної секциї в справі друкованя справоздань із її засїдань. Передискутувавши справу Виділ постановив: Було би пожаданим, щоби президиї секций і наукових комісий присилали секретареви Товариства готові справозданя зі своїх засїдань. Коли-б одначе таке справозданє не наспіло на час, тодї секретар Товариства зладжує його з протоколів, а за евентуальним браком їх із устних інформаций. В одержанім справозданю секретар може робити зміни за порозумінєм із президиєю секций або комісий. В разї неможливости порозуміня з якої будь причини рішає справу Виділ. 5) Др. О. Колесса пригадує справу вибору дійсних членів із иньших народностий і висловляє бажанє, аби було скорше скликане засїданє в тій справі. Проф. М. Грушевський заявляє, що справа ся мусить бути передискутована в кождій секциї з'окрема наперед, аж тодї можна буде скликати спільне засїданє секций і перевести вибір.

XIV засїдане дня 3 червня.

1) Принято до відомости буджет наукових видань предложений головою на 1903 р. в сумі 55.000 кор. Поодинокі позициї буджету ось які:

	кор.
Записки	10.000
Збірники секций	8.500
Археоґрафічна комісия	3.500
Етноґрафічна комісия	6.400
Етноґрафічна екскурзия	1.000
Правнича комісия	3.000
Історична Біблїотека	1.000
Укр.-руська Біблїотека	5.000
Хронїка	1.400
Дефіцит Літ.-Наук. Вістника	1.600
Біблїотека і музей	4.000
Стипендиї і запомоги	2.600
Адмінїстрация	7.000
Разом	55.000

2) Голова Товариства повідомляє, що: а) історично-фільософічна секция уконституувала ся вибравши: директором проф. М. Грушевського, заст. директора дра С. Днїстрянського, секретарем С. Томашівського, заст. секретаря О. Целевича; б) секция постановила звернути ся до етноґрафічної комісиї і до Виділу з просьбою, визначити більші субвенциї на екскурзию по Галичині для антропольоґічних і археольоґічних дослїдів, які підіймаєть ся робити д. Ф. Вовк, і для урядженя курсу антропометрії у Львові. Виділ приняв пропозицию прихильно і постановив її підперти. 3) Принято одного нового члена. 4) Принято до відомости, що о. І. Ардан із Америки прислав потверджений акт основаня запомогового фонду ім. А. Бончевського і 2.000 долярів на фонд. 5) Признано Товариству „Руська Захоронка“ у Львові 50 кор. підмоги. 6) Признано Товариству „Січ“ у Перемишлї деякі книжки даром.

XV засїдане дня 17 червня.

1) Принято до відомости, що др. О. Колесса зрезиґнував із директора фільольоґічної секциї та що на його місце вибрала секция

делеґатом до Виділу дра І. Франка. 2) Постановлено скликати загальні збори на 28 червня і відступити від 33 §. статута, приймаючи рівночасно за директиву те, що висловлено на попередніх зборах у сій справі — щоби виділ ремунерував далї за працї виділових в потребі. 3) Визначено на внесенє проф. М. Грушевського, предложене іменем історично-фільософічної секциї 600 кор. на закупно систематичної археольоґічної збірки передісторичних старинностий, яку підняв ся зложити д. Ф. Вовк. 4) В. Гнатюк подав до відомости бажанє етноґрафічної комісиї, аби дальша частина „Гуцульщини" д. В. Шухевича була предложена під оцїнку історично-фільософічної і фільольоґічної секциї та що комісия визначила зі своєї субвенциї кредит на антропометричні поміри, який буде потрібно. 5) Признано підмоги на етноґрафічну екскурзию: О. Деревянцї в сумі 30 кор. і І. Чупрейови в сумі 30 кор. 6) Признано 50 кор. підмоги О. Мауберґови, студ. Академії штук красних у Кракові. 7) В справі спільного засїданя секций зложив голова, на запитаннє делеґата фільольоґічної секциї таке поясненє: Спільне засїданє секций мало бути скликане ще в марті при нагоді вибору нових дїйсних членів; воно відпало одначе тому, що фільольоґічна секция поспішила ся порішити сю справу на своїм осібнім засїданю. Директор фільольоґічної секциї др. О. Колесса пояснив при тім, що секция зробила се вмисно, аби не бути сиямським близнюком історичної секциї. Супроти того голова Товариства не хотів наражати ся специяльними засїданями фільольоґічній секциї. Спільне засїданє буде одначе скликане, чекаєть ся тільки, щоб мат.-прир.-лїкарська секция нарадила ся також у справі іменованя членів иньших народностий, що має прийти під обраду спільного засїданя.

XVI засїданє дня 26 червня.

1) Відчитано письмо підписане шести членами в справі загальних зборів і вислухано також справозданя голови з його авдієнциї в дирекциї полїциї, де комісар заявив йому, що збори мусять бути скликані на 14 днів наперед, бо в разї протеста зі сторони членів полїция буде примушена вмішати ся в сю справу і уневажнити збори; супроти того постановлено: Хоч на загальних зборах самі члени бажали відроченя і підносили, що нові, відрочені можуть відбути ся без усяких формальностий, то одначе з огляду

що поліция загрозила вмішанєм, а заява членів указує, що повід до такого вмішаня може бути дійсно — відрочити збори і не скликувати їх скорше, як по вакациях. 2) Замовлено в д. І. Труша портрет М. Драгоманова для Товариства. 3) Ухвалено заасекурувати бібліотеку на 20.000 кор. 4) Принято двох нових членів. 5) Принято до відомости звістку голови про смерть дійсного члена Ол. Маркевича в Одесї і про висилку кондоленцийної телеґрами на руки родини.

XVII засїданє дня 8 липня.

1) Признано 100 кор. підмоги на памятник пок. дійсного члена Ост. Терлецького. 2) Передано веденє каси на час вакаций дру І. Макуху, а реферат друкарнї д. К. Паньківському. 3) Відступлено деякі книжки даром філії Педаґоґічного Товариства в Бережанах. 4) Постановлено подякувати д. Й. Петрушевичови в Новици за дар для музея. 5) Уповажнено адміністрацийну комісию друкарняну закупити для друкарнї в сїм році черенок за 1.500 кор. 6) Затверджено вибір проф. Ватрослава Яґіча і академіка Олександра Пипіна на дійсних членів Товариства. 7) Признано д. М. Джиджорі, студ. унїверситета 200 кор. підмоги.

XVIII засїданє дня 22 липня.

1) Принято до відомости, що Товариство брало участь у відслоненю памятника свойому бувшому членови О. Терлецькому, та що іменем Товариства промовляв др. І. Франко. 2) Ухвалено закупити інструменти для антропометричних помірів. 3) Постановлено вислати на відслоненє памятника І. Котляревського в Полтаві привітні письма від Товариства і від редакциї Літ.-Наук. Вістника. 4) Принято до відомости, що д. К. Паньківський передав до бібліотеки коло 200 книжок, позісталих по пок. Іл. Грабовичу. 5) На бажанє комітету стипендийного фонду ім. Олександра Огоновського для риґорозантів постановило Товариство переняти його під свій заряд. 6) Відступлено Товариству „Жіноча Громада“ в Бережанах деякі книжки даром.

XIX засїданє дня 12 серпня.

1) Принято прихильно до відомости просьбу іст.-фільософічної секциї о підмогу на відпис Лучкаєвої „Historia Carpatho-Ru-

thenorum" і на поїздку до Унґвара в тій справі. 2) Принято до відомости справоздане книгарні за місяць липень окремо і за цілий перший піврік 1903 р. 3) Принято до відомости пропозицию іст.-фільософічної секциї, щоби IV. т. „Історії України-Руси" розділити на дві части і одну випустити за сей, а другу за 1904 р.

Засїданя секций.

Спільні засїданя.

I зас. історично-фільософічної й фільольоґічної секциї дня 29 червня.

1) На вступі пояснив проф. М. Грушевський причину скликаня сього засїданя та дотеперішну процедуру з реферованєм ріжних праць на секциях. Етноґрафічна й археольоґічна комісия повстали із вибору історично-фільософічної й фільольоґічної секциї, тому й працї, друковані в виданях комісий, реферують ся раз на одній, другий раз на другій секциї. Працї друковані в „Жерелах" і „Материялах до укр.-руської етнольоґії" відчитують ся на іст. фільософічній, працї друковані в „Памятках" і „Етноґрафічнім Збірнику" на фільольоґічній секциї. Попередні частини Гуцульщини" д. Шухевича відповідно до сеї норми були реферовані на істор.-фільософічній секциї, як се виказують протоколи засїдань. Тепер зажадав д. Шухевич, щоб дальша частина „Гуцульщини" була реферована на засїданю обох секций. Проф. М. Грушевський, як голова Товариства, скликав засїданє сих секций, але рівночасно застерігаєть ся проти дальшої подібної практики. По переведеній дискусиї в сїй справі перейдено до реферату. 2) Д. Вол. Шухевич зреферував першу частину останнього тому „Гуцульщини", а другу частину обіцяв предложити пізнїйше. На внесенє проф. М. Грушевського ухвалено віднести ся до Видїлу з просьбою, щоби дозволив випустити один том „Материялів до укр.-руської етнольоґії" в більшім обємі, як досї, та щоби в ньому надруковано обі останнї частини „Гуцульщини".

I зас. всїх секций дня 29 червня.

1) Проф. М. Грушевський представив цїлу ґенезу справи вибору дїйсних членів із поміж не-Українцїв і поставив внесенє: а) щоби окремо трактувати вибір дїйсними членами О. Пипіна і В. Яґіча, які обходили недавно свої наукові ювилеї; б) окремо трактувати вибір иньших учених, яких ширша лїста повинна-б прийти на иньше засїданє. Внесенє се принято і порішено одноголосно обох нових членів предложити Видїлови до затвердженя. 2) Справу зміни реґуляміну постановлено передискутувати на окремім засїданю, яке рішено скликати в вереснї. 3) Проф. М. Грушевський висловив бажанє до фільольоґічної секциї, щоби решта фолькльорних творів Драгоманова була видана як найскорше.

Засїданя історично-фільософічної секциї.

IX зас. дня 28 мая.

1) Д. Олександер Сушко предложив працю п. н. „Предтеча унїї", яку ухвалено друкувати в „Записках". 2) Проф. М. Грушевський навязуючи до поставленої секциєю справи орґанїзациї антропольоґічних помірів у Галичинї ще в 1900 р. (5/VII), подав до відомости, що д. Федір Вовк із Парижа заявив охоту приїхати до Галичини на кілька місяців для етнольоґічних і антропольоґічних дослїдів. Супроти сього секция постановила: а) Заявити д. Х. Вовку утїху секциї по причинї його пропозициї. б) Просити етноґрафічну комісию і Видїл, щоби своїми фондами підперли сю екскурсию д. Вовка. в) Просити д. Вовка, щоби у Львові урядив курс антропометрії і взяв на свою екскурзию тих, хто заявив би охоту вправити ся практично під його проводом у технїцї антропометрії. 2) Коли-б показало ся, що хтось із членів Товариства опанував сю технїку і має охоту вести далї поміри — просити Видїл, аби закупив відповідні антропометричні інструменти. 3) Секция уконституувала ся вибравши давню президию: Директором проф. М. Грушевського, заст. дир. дра С. Днїстрянського, секретарем д. С. Томашівського, заст. секр. д. О. Целевича. 4) Дискутовано далї в справі вибору членів не-Українцїв і постановлено: Перевести вибір більшого числа дїйсних членів споміж учених иньших народ-

ностий і длятого уложити спільно з иньшими секциями лїсту кандидатів на дїйсних членів із ріжних народностий, а вибір тих членів оголосити при відповідній нагоді.

Зміст статї д. О. Сушка: Автор малює постать давно забутої людини, одного із головних діячів униятсько-єзуїтської пропаґанди на Руси в доберестейській добі, Бенедикта Гербеста (род. 1521 р. в Новім Містї коло Добромиля). Студия подїлена на 4 частини. Перша частина — се тло усеї студиї. В нїй малює автор в головних начерках невідрадний стан — у Польщі католицької церкви, — на Руси православної — в XVI в., при чім звертає увагу й на иньші тодїшні суспільно-культурні ферменти. II, III і IV частина студиї — се біоґрафія Бенедикта, мальована широко, відповідно до тих подій, серед яких плило Гербестове житє, та серед яких довело ся йому розвинути незвичайно богату наслїдками дїяльність. Автор замічає в житю та дїяльности Б. Гербеста 3 доби (тому на три частини й подїлена житєпись): перша доба — се час Гербестового учительовання у Львові, Кракові, Скерневицях та опісля назад у Кракові, час Бенедиктового одушевленя до клясицизму, час гуманїзму. Побут у Скерневицях — се перелом у сьвітоглядї Бенедикта, початок другої доби його житя. В тій другій добі — закидує Гербест писання золотоустих реторів Старини, а розчитуєть ся в католицьких апольоґетах, стає в короткім часї голосним й за границями Польщі — як знаменитий полєміст, один із напередовців боротьби з великопольськими сектантами, стає справдїшним предтечою єзуїтів, одним із передових борців католицької контрареформациї в Польщі. Таким є Гербест за час свого побуту в Познани (1563—1571). 1571 р. надягає Бенедикт єзуїтську чернечу рясу. Се третя доба його житя, природна консеквенция того перевороту, який почав ся ще в часї його побуту в Скерневицях. Єзуїтом стає Гербест у Римі. З відтіля вертає до вітчини, а коли 1573 р. відкрито в Ярославі єзуїтську колеґію — стає Бенедикт одним із найрухливійших її членів, завзятим пропаґатором католицьких ідей в Червоній Руси, Покутю, Подїлю, Волинї та Українї. Аж до своєї смерти — працює Гербест із правдивим „апостольським“ завзятєм над викоріненєм там протестантської пошести та над усїм тим, що 1596 р. закінчило ся берестейською Унїєю. Вже сучасні звали його „Апостолом Руси“. Він був душею Ярославської колеґії, він уряджував рік-річно численні місиї, він причинив ся до заснованя колеґії у Львові, він зробив

рішучий вплив на Потія, впливав також на родину кн. Острожських, навернув на католіцизм величезне число православних і не православних, одним словом став справдішним предтечою унії. Умер 1598 р., забутий всіма.

X зас. дня 7 червня.

1) Проф. М. Грушевський зреферував статю Ол. Маркевича п. н. „XII археольоґічний з'їзд у Харькові 1902 р.“ Постановлено друкувати в „Записках“. 2) Проф. М. Грушевський порушує крайню потребу з'орґанїзованя систематичної колекциї з археольоґії для пропедевтики; конче потрібні були-б у ній: а) Колекция західно-европейських типів культури палеолітичної, неолїтичної, бронзової й зелізної. б) Колекция бронзової й ранньої зелізної культури з середнодунайських та західноевропейських земель. в) Колекция типів із нашої теріторії. З огляду на се звертаєть ся секция до Виділу з просьбою, щоби визначив 500 до 600 кор. для закупна такої колекциї. 3) Секция постановила просити д. Вовка, щоби в часї свойого побуту у Львові прочитав короткий курс передісторичної археольоґії.

Зміст статї О. Маркевича: Автор дає загальні замітки про Харківський археольоґічний з'їзд, давнїйшу й новійшу практику з'їздів взагалї, висловляє певні дезідерати, а потім з окрема переходить усі важнїйші реферати XII з'їзда, звязані з українськими землями.

XI зас. дня 29 червня.

1) Проф. М. Грушевський присьвятив згадку памяти сьвіжо помершого члена О. Маркевича, а члени пошанували його повстанем із місць. 2) Той сам зреферував свою розвідку про українських козаків коло 1470 р., яку ухвалено надрукувати. 3) Принято плян XXIV т. „Руської Історичної Бібліотеки“, до якої має увійти друга половина статї Владимірского-Буданова, та евентуально — як позволить місце, статї Антоновича про міста і Багалїя про міста лївобічної України.

Зміст розвідки проф. М. Грушевського: Автор звертає увагу на звістку диплꙗоматарія кримських ґенуезьких кольоній (Codice diplomatico delle colonie tauro-liguri т. II частина 2) про напад козаків на кафинських купців коло р. 1470. Вказівки многих документів доводять, що то були козаки рязанські, але иньші згадки про козацькі напади в чорноморських степах із тогож часу можуть

належати також і до українських людий, що уже тодї мусїли також носити імя козаків.

XII зас. дня 16 липня.

1) Проф. М. Грушевський реферував про василянські записки про Колїївщину, передані йому о. А. Крижановським, в части друковані вправдї вже раз, але не замічені в науцї. Ухвалено надрукувати їх як першу частину матеріялів до Колїївщини. 2) Др. І. Франко зреферував статю незвісного автора про дїяльність студентського товариства „Дружний Лихвяр" за роки 1871 - 1884, які ухвалено надрукувати в „Записках".

Зміст реферата проф. М. Грушевського: Д. Крижановський впав на щасливу гадку видати на ново матеріял кристинопольського ігумена Корнелїя Сорочинського, видрукований в незвичайно рідкім виданю: Przegląd dziejów polskich (виходило в Пуатє, у Франції) і зовсїм незвісний; до сього долучає він опись василиянської місії того часу, з кристинопольського архива. Проф. Грушевський додає до сього кілька звісток про саму публїкацію меморіяла, що був приладжений до друку ві Львові, але заборонений цензурою — на підставі актів цензури.

Зміст реферата дра І. Франка: Подаючи до друку рукописну хронїку академічного товариства „Дружнїй Лихвяр" та „Академічне Братство" від самих початків до р. 1886, написану незвісним автором, референт підносить важність студіованя історії наших товариств для пізнаня розвитку нашого національного руху, якому ті товариства від кінця 60-их років надають визначний характер, більше практичний, нїж був доси. Далї підносить референт, що автор хронїки досить скупо користував ся доступним йому архівом товариства, і додає до її тексту деякі свої доповненя.

XIII зас. дня 10 серпня.

1) Постановлено IV т. „Історії України-Руси" проф. Грушевського роздїлити на дві половинї і випустити як VI—VII т. Збірника секциї. 2) Проф. М. Грушевський подав до відомости, що з XXIV томом „Руської Історичної Біблїотеки" завершено давнїй плян подати головні нариси полїтичної й суспільної історії України-Руси. Референт думає, що на дальше не потрібно подавати самі переклади й передруки, але приступити до публїкациї й оригінальних праць і матеріялів, як другої серії, нової. На дальше

подавано-б систематично передруки (евентуально переклади) історичних рідких у нас праць та нові матеріяли (евентуально розвідки). З передруків мають бути виключені чисто популярні статї, реферати з книжок і такі, що тепер не мають уже ніякої наукової вартости. На разї принято в пропозицию: передрукувати історичні статї П. Кулїша, К. Заклинського, А. Кралїцького, моноґрафії місцевостей В. Площанського; постановлено також видати збірник статий про Угорську Русь, в серії жерел — лїтопись Величка; рукописну працю Лучкая „Historia Carpatho-Ruthenorum". На внесенє проф. М. Грушевського постановлено випустити на перед збірку статий Кулїша та віднести ся до Видїлу з прошенєм підмоги на поїздку до Унґвара для скопіованя рукописи Лучкая.

Засїданя фільольоґічної секциї.

IV засїд. дня 2 мая.

1) Нові вибори на директора секциї не дали ніякого позитивного результату. 2) Секция вибирає дїйсними членами проф. дра В. Яґіча у Відни та Олександра Пипіна у Петербурзї, під умовою, коли й збір усїх секций на се згодить ся.

V засїд. дня 17 червня.

1) Др. Ол. Колесса складає гідність директора секциї, після чого директуру секциї та заступництво її в видїлї обіймає заступник директора др. Ів. Франко.

VI засїд. дня 9 липня.

1) Тому що й тепер вибори президиї секциї не довели нї до якого результату, секция ухвалює, що справа голосованя, має бути полагоджена відповідною вставкою в статутах товариства. 2) Др. Ів. Франко предкладає надрукований текст V т. „Збірника" секциї, що обіймає твори М. Дикарева та свою передмову до нього. Ухвалено надрукувати. 3) Він же реферує статю Ол. Сушка п. з. „Причинки до студий над текстами Палїнодиї. Ухвалено друкувати в „Записках".

Зміст статї дра І. Франка: Предкладаючи секциї надрукований вибір посмертних праць пок. члена секциї М. Дикарева

референт подає відомість про рукописи покійника, вказує на важкі житєві обставини, серед яких йому довело ся працювати, характеризує і критикує його наукову методу і підносить вартість надрукованих праць, що лежить головно в богацтві сьвіжого фолькльорного матеріялу і в бистроумности порівнань та зближень із маси фактів добутих порівняно-літературними дослідами та новою лінґвістикою.

Зміст статі д. О. Сушка: Палїнодиї, сїй справдїшнїй перлинї української полємічної лїтератури, присьвячена знаменита студия проф. Завітнєвича (Варшава, 1883). Та вже-ж останнїми словом у студиях над Палїнодиєю студиї д. Завітнєвича вважати годї, — тим більше, коли зважить ся, що первісного (ориґінального) тексту, чи там автоґрафу Захарії Копистенського — не має. Він затратив ся вже в XIX в., а звісний передрук Палїнодиї (Петербурської Археоґрафічної комісиї (IV т. Русской Исторической Библіотеки, СПБ. 1878 р.) зроблено по копіям (І Рукопись Московської Синодальної Бібліотеки, II Рукопись ґр. Ѳ. А. Толстого, власність Імпер. Публ. Бібліотеки в Петербурзї). Очевидна річ — такий передрук не може нам заступити затраченого автоґрафу. Тим то по думцї автора усякі копії Палїнодиї, кілько би їх і не було, для нас незвичайно цїнні: чим більше мати мемо під руками таких рукописий, тим близше будемо до ідеального ориґіналу, тим лекше удасть ся нам сконструувати його в цїлій його давнїй непорочности. — В унїверситетській бібліотецї у Львові знайшов автор дві копії Палїнодиї. Перша з них — повнїйша, друга — се вже більше компіляция, як вірна копія. І коли перша цїнна передовсїм для студий над текстом Палїнодиї, друга інтересна більше своєю артистичною композициєю, хоча і ся подає незвичайно інтересні, незвісні варианти. Автор переводить паралєлю між згаданими копіями і Палїнодиєю петербурського видання та подає інтереснїйші, незвісні до тепер варианти. — Вкінци згадує автор ще одну рукописну памятку, яка переховуєть ся в згаданій львівській бібліотецї, а власне „Истинну Вѣру“ єромонаха Товії Петрашка (початок XVIII в.). Се теж полємічне писаннє, скомпоноване в формі діяльоґа (розмовляють: Ортодокс, Гетеродокс). Автор — єромонах Товія Петрашко, ігумен мошногорських монастирів (двох!). Правдоподібно лагодив єромонах свою рукопись до друку. В тій цїли й вислав він її до черцїв Скиту в Ма-

няві до переписання й справлення. З Маняви дістала ся рукопись в університетську біблїотеку у Львові (около 1785 р.).

Засїданя математично-природописно-лїкарської секциї.

II зас. дня 25 червня.

1) Д. Ів. Верхратський зреферував працю д. Юл. Гірняка п. н. „Роля сталої, плинної і ґазової фази в хемічній рівновазї", яку ухвалено друкувати. 2) Д. П. Огоновський зреферував: а) працю д. К. Глїбовицького п. н. „Микола Генрих Абель і його значінє в математицї", та „Біблїоґрафію і хронїку математично-фізичну", зложену дром В. Левицьким. Ухвалено друкувати в збірнику секциї.

Зміст працї д. Гірняка: Автор спробував у своїй працї представити теперішний стан наукової хемічної механїки, на скілько можна було ясно, елєментарно і загально, з точки кінетичної теориї. Доси начертав він підставний закон дїланя мас, дисоциящию, гетероґенну рівновагу з боку кінетичного погляду Нернста і обробив дещо докладнїйше плинне медіюм.

Зміст працї д. Глїбовицького: З нагоди столїтної річницї уродин великого скандинавського математика Абеля подає автор його біоґрафію і перегляд та значінє його епохальних робіт у теориї альґебраїчних рівнань та еліптичних функций.

Засїданя комісий.

Археографічна комісия.

II зас. дня 16 липня.

1) Принято до відомости, що за 1903 р. випущено VII т. „Жерел до історії України-Руси". 2) Голова комісиї повідомив, що коштом удїленої мінїстерством специяльної субвенциї в 1902 р. переписують ся галицькі документи XVI—XVII ст., що ввійдуть у дальші томи „Жерел". 3) Постановлено при видаваню інвентарів королївщин XVI ст. упускати меньше цїкаві їх частини з огляду на великість матеріялу.

Етнографічна комісия.

II зас. дня 11 червня.

1) Комісия уконституувала ся вибравши головою О. Барвінського, заступником голови Федора Вовка, секретарем О. Людкевича. 2) Д. Вол. Шухевич предложив дальшу частину „Гуцульщини" на доказ, що має її готову, та зажадав, щоб вона була реферована на засїданю історично-фільософічної і фільольоґічної секциї. Комісия згодила ся предложити се домаганє секциям. 3) Признано д. Федорови Вовкови кредит на екскурзию для антропометричних помірів по Галичинї до висоти річної субвенциї, признаваної комісиї соймом. 4) Признано підмоги на екскурзию: А. Веретельникови — 100 кор.; О. Деревянцї — 30 кор.; І. Тарасевському — 70 кор.

Справоздане

з етноґрафічної експедициї.

В 1902 р. дістала Етноґрафічна Комісия 1000 К. субвенциї від галицького сойму з призначенєм, обернути їх на збиранє нових матеріялів до української етноґрафії. Ціла ся підмога була розділена між кількох людий, що брали участь у специяльній екскурзиї. Понизше предкладаємо справозданє з їх діяльности.

Володимир Гнатюк поставив собі за задачу звидіти укр.-руські кольонії в угорських комітатах: Чанад, Арад, Бігар, Сатмар, Саболч, Гайду. По причині великого простору і досить обмеженого часу, визначеного на се, не міг очевидно відвідати всі кольонії, як заміряв, але все переїхав місцевости: Маков, Батоню, Нодьлак, Семлак, Німецький Переґ, Великий Варадин, Нодьлету, Ейршелінд, Пенейслек, Нір Ачад, Нір Луґош, Дебрецин і иньші. Результат сеї поїздки не такий, як сподївав ся д. В. Гнатюк, головно з причини, що на цілій сій екскурзиї він не тільки не знайшов ніде ніякої помочи — хоч би в роді відповідних інформаций від місцевої інтеліґенциї, але навпаки стрічав ся з недовірєм, неприхильністю, а навіть переслідуванєм офіцияльних кругів так, що раз навіть арештовано його без ніякої підстави. Та все таки вспів він зібрати значне число матеріялів, головно казок і новель, що разом із розвідкою про сї кольонії дадуть один том „Етноґрафічного Збірника“. Та навіть неґативний бік поїздки не був би тут некорисний, коли-б сконстатовано, що там і там кольонії зденаціоналїзували ся, тому нема чого їздити туди більше, коли-б подано на скільки правдиві урядові дати про них у статистиках і т. и.

що власне д. В. Гнатюк і зробив. Понадто шукав він у будапештенських бібліотеках за причинками до укр.-руської кольонїзациї в Угорщинї (до архівів не заходив, відложивши се на иньший раз), але на разї безрезультатно. Сконстатував при тім, що в будап. бібліотеках нема дуже важної брошурки для нашої кольонїзациї, цитованої Черніґом в його „Oest.-ung. Ethnographie": Fähnrich Händlovik, Ethnographische Notitz zur Geschichte der Saporoger Kosaken sammt Trachtabbildung, 1789 — та що за нею треба глядати деінде, хоч у віденських і празьких публичних бібліотеках не вдалось її йому також дістати. Може знайдеть ся вона в якій приватній бібліотецї. Результати сеї екскурзиї будуть незабаром опубліковані.

П. Тарасевський робив записки виключно в Купянську, Харківської ґубернії. Вони обмежають ся тільки на фольклор; переважно се анекдоти і новелї, всї сороміцького змісту, через що на разї не можна з них зробити публичного ужитку. Можна надіятись одначе, що вони будуть оголошені в специяльнім видавництві, подібнім до звісних паризьких кріптадій. Число їх доходить до двох соток.

Володимир Шухевич відбув подорож у часї між Різдвом і Йорданом до Космача, Брустур і Шешор, Косівського повіта, де збирав на фоноґраф мельодиї колядок та списував народні звичаї в часї різдвяних сьвят. Увесь зібраний матеріял буде надрукований в IV випуску „Гуцульщини".

Володимир Левинський збирав матеріяли в двох місцевостях: Дрогобичи і Ясеници — тогож повіта. У збірцї є опись обжинків, а з між різдвяних ігор подані тексти: вертепа, Берди, Адама, улана, Жида (два варіянти), Ірода (Герода). Дальше йдуть: Леґенди — 1; казки — 1; анекдоти — 6; колядки — 6; піснї — 2; оповіданя: про інклюз — 6; мерців — 4; страхів — 3; опирів — 2; хованців — 4; хмарників — 2; блуд — 1; закопані скарби — 2; відьми — 5; знахарів — 2; віруваня — 4.

Андрій Веретельник записував матеріяли в: Криволянцї, Сільци беньковім, Стоянові, Стриганцях, Камінцї Струміловій і Ланах — усї Камінецького пов. Крім опису зьвізди, з якою ходять колядувати та тексту вертепа і одної зимової забави, зібрав він іще: Леґенд — 13; анекдотів — 12; історичних оповідань — 2; новель — 8; штук — 8; вірувань — 17; оповідань про чортів — 5; хованців — 2; відьми — 3; знахарів і чарівників — 7;

чари — 1; лікарів і ліки — 8; інклюз — 1; блуд — 1; вовкулаків — 1; хороби — 2; закопані скарби — 1; топельників — 1: мерців і смерть — 10; крім того записав колядок — 11; коломийок — 70; иньших пісень — 10.

Лука Гарматій робив записки в Головах, Косівського пов. Записав: Леґенд — 5; новель — 1; байок — 2; казок — 4; історичних оповідань — 3; колядок — 7; оповідань про чортів — 2; інклюз — 3; чарівників — 3; страхів — 2; вірувань — 4.

Іван Чупрей записав у Печеніжині від тамошніх міщан: замовлювань — 1; небелиць — 1; леґенд — 2; вірувань — 5; коломийок — 90; колядок — 29; гагілок — 3; колискових пісень — 2; иньших пісень — 34; — загадок — 22.

Осип Деревянка записав у Будзанові, Теребовельського повіта: анекдотів — 6; леґенд — 1; казок — 1; вірувань — 9; оповідань про мерців — 2; про знахарів — 1; коломийок — 60; колядку — 1.

Етноґрафічна Комісия наміряє виробити систематичний плян дальших екскурзий і відповідних на них праць, виконане його буде одначе лиш тоді можливе, коли підмога для комісиї буде збільшена, бо кошти екскурзий — особливо в дальші околиці — дуже значні.

Конкурс на запомогу з фонду А. Бончевського.

Відповідно до вимог фондацийного акту оголосив Виділ перший конкурс на одну запомогу з фонду А. Бончевського, що звучить дословно: Виділ Наукового Товариства ім. Шевченка розписує отсим конкурс на одну запомогу з фонду пок. Антона Бончевського, призначену для студентів унїверситету сьвітських факультетів. Висота запомоги виносить 153 кор. Кревні фундатора мають першеньство. Надїлений запомогою має підписати реверс, в якім з'обовяжеть ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані поданя належить вносити на адресу Виділу до дня 15 падолиста 1903 р. За Виділ: М. Грушевський, голова. В. Гнатюк, секретар.

Товариства й інституциї,

що далї приступили до одміну виданями.

Brno. Moravská Musejní Společnost.

Heidelberg. Historisch-philosophischer Verein.

Харків. Общество физико-химическихъ наукъ при харьк. Университетѣ.

Москва. Редакция журнала „Русская Мысль“.

Петерсбургъ. Редакция журнала „Міръ Божій“.

Uherské Hradiště. Red. „Pravěka“.

Нові виданя Товариства.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка, виходять у Львові що два місяці під редакциєю Михайла Грушевського. Р. 1903, кн. II. Т. LII. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 192, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1) Прешбурський з'їзд в справі спадщини по Бабенберґах (причинок до історії великого австрійського безкоролівя), написав Богдан Барвінський. Ст. 1—27. — 2) До справи хронольоґічної звязи в Галицько-волинській літописи, кілька заміток до статї Б. Барвінського, написав Михайло Грушевський. Ст. 1—5. — 3) Галицько-руська бібліоґрафія за роки 1772—1800, подав Іван Ем. Левицький. Ст. 1—44. — 4) Пісенні новотвори в українсько-руській народній словесности, подав Володимир Гнатюк (конець). Ст. 38—67. — 5) Miscellanea: a) Новий варіянт леґенди про пяницьке чудо в Корсуні, под. Ів. Франко; б) З дневника гр. кат. пароха 1848—1850 рр., под. А. Крушельницький; в) Як складають ся леґенди, II, под. Ол. Маркевич. Ст. 1—18. — 6) Наукова хроніка: Нові праці над історією початків Славянства, подав Зенон Кузеля (конець буде). Ст. 1—25. — 7) Бібліоґрафія (рецензиї й справозданя). Ст. 1-43.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка, виходять у Львові що два місяці під редакциєю Михайла Грушевського. Рік XII. Кн. III. Т. LIII. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 192, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1) XII археольоґічний з'їзд у Харкові, 1902 р. Замітки д-ра Олексія Маркевича. Ст. 1—18. — 2) Лаврівські перґамінові листки з XII—XIII в., написав др. Олександер Колесса. Ст. 1—26. — 3) Предтеча унії. Критично-історична студия, написав Олександер Сушко. Ст. 1—73. —

4) Miscellanea: а) Незаплачене київське подимне, под. М. Грушевський; б) До руської бібліоґрафії XVIII в., под. І. Франко; в) Керестурська хроніка, под. В. Гнатюк. Ст. 1—9. — 5) Наукова хроніка: Огляд часописий за рік 1902 — часописи українсько-руські. Ст. 1—17. — 6) Бібліоґрафія (рецензиї й справозданя). Ст. 1 - 49.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка, виходять у Львові що два місяці під редакциєю Михайла Грушевського. Рік XII. Т. LIV. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 196, 8°. Ціна 3 кор. Зміст: 1) Причинки до студий над текстом Палінодиї, нап. Ол. Сушко. Ст. 1—40. — 2) З сільських відносин у Галичині в середині XIX в., подав Ю. Кміт. Ст. 1—8. — 3) З історії нашої фільольоґії — Три галицькі граматики (Іван Могильницький, Йосиф Левицький і Йосиф Лозинський), нап. др. О. Маковей (конець). Ст. 59—96. 4) Miscellanea: а) Увага про назву „Палінодія", д-ра І. Франка; б) Бунт в селі Мшанци 1717 р., под. Б. Барвінський; в) Варіянти до „Богданової могили" Шевченка, з уділеної Ол. Маркевичом копії, под. М. Грушевський. Ст. 1—8. — 5) Наукова хроніка — Нові праці над істориєю Славянства, под. З. Кузеля (конець). Ст. 1—36. — 6) Бібліоґрафія (рецензиї й справозданя). Ст. 1 - 66.

Збірник історично-фільософічної секциї Наукового Товариства імени Шевченка. Томи VI і VII. Істория України-Руси. Написав М. Грушевський. Том IV. XIV—XVI віки — відносини політичні. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 532, 8°. Ціна 4·50 К. Зміст: 1) Окупация українсько-руських земель Польщею й Литвою. Ст. 1—87. - 2) Українсько руські землі під зверхністю Литви й Польщі — на переломі XIV і XV в. Ст. 88—156. — 3) Українсько-руські землі під зверхністю Литви й Польщі — в XV в. Ст. 156—282. — 4) Довершене інкорпорациї українсько-руських земель Польщі. Ст. 282—356. — 5) Примітки до I—IV глави. Ст. 357—496. — 6) Мапа (з примітками). Ст. 497 - 502. — 7) Ґенеальоґічні таблиці династиї вел. князів литовських. Ст. 503—513. — 8) Поясненя скорочень, похибки, показчик, зміст. Ст. 514—532

Збірник фільольоґічної секциї Наук. Тов. імени Шевченка. Т. VI. Посмертні писання Митрофана Дикарева з поля фольклёру й мітольоґії. У Львові, 1903. З друкарні

Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. XII+258, 8⁰. Зміст: 1) Передмова. Ст. I–VIII. — 2) Знадоби до української народної ботаніки. Ст. 1—48. – 3) Дещо про вербу яко символ в українській пісні. Ст. 49—58. — 4) Кого треба розуміти під Рахманами і ідентичними їм русалками? Ст. 59–68. 5) Великий Бог Микола. Ст. 69—184. — 6) Мітольоґічні уривки. I. Зевес. II. Геспер-Амальтея-Коза. III. Берта-Геката-Еринії. IV. Юнона-Люна-Яга. Ст. 185—233. — 7) Поясненя до колядок. Ст. 234–240. — 8) Уривки з греко-славянської мітольоґії. Ст. 241–258.

Руська Історична Бібліотека. Т. XXIII. М. Владімірский-Буданов. Німецьке право в Польщі й Литві. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. X–180, 8⁰. Зміст: 1) Вступ, М. Грушевського. Ст. V–IX. — 2) Сфера ділання німецького права в Польщі й Литві. Ст. 3–7. — 3) Княжа власть по німецькому праву. Ст. 7–56. — 4) Відносини панів до поселенців німецького права. Ст. 56—88. — 5) Міське німецьке право. Ст. 88—176.

Твори Степана Руданського. Том VI. Омирова Ільйонянка. Часть перва. Збірки I—XII. З передмовою Івана Франка. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. XIX+302, 16⁰. Ціна 1·50 кор.

Твори Степана Руданського. Том VII. Омирова Ільйонянка. Часть друга. Збірки XIII–XXIV. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 314, 16⁰. Ціна 1·50 кор.

Хроніка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. Вип. II. Р. 1903. Ч. 14. У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 32, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Засіданя Виділу. — Запомоговий фонд ім. Антона Бончевського. — Засіданя секций. (І. Е. Левицький — Галицько-руська бібліоґрафія за роки 1772—1800. Др. І. Франко — Три руські рукописні підручники. М. Грушевський — Економічне становище селян у львівських королівщинах в пол. XVI ст. Др. І. Франко — Перше руське просьвітне товариство в рр. 1817—1818. М. Грушевська — Причинки до історії руської штуки в давній Польщі (етноґрафічній). М. Грушевський — Історія України-Руси, т. IV. Той сам — Кілька грамот Володислава Опольського. М. Зубрицький — Кілька документів до історії сільського духовенства в Галичині XVII—XVIII ст. З. Кузеля — Нові праці про найдавнійшу історию Славян. А. Крушельницький — З дневника гр. к. пароха

1848—50 рр. Др. І. Франко — Передмова до III т. „Памяток укр.-руської мови і літератури“. Др. О. Колесса — Лаврівські перґаменові листки з XII—XIII вв. Др. В. Левицький — Відношенє ґеометриї метричної до метової. Др. С. Рудницький — Фізична ґеометрия при кінци XIX ст. Др. В. Морачевський — Переміна материї при акромеґалії). — Засїданя комісий. — Товариства й інституциї, що далї приступили до обміну виданями. — Нові виданя Товариства.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Heft I. Jhgg. 1903. Nr. 13. Львів, 1903. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 56, 8⁰. Цїна 1 корона. Зміст: Rechenschaftsbericht der Gesellschaft für das Jahr 1902. Thätigkeit des Ausschusses. — Thätigkeit der Sectionen und Commissionen. — Wissenschaftliche Pyblicationen. — Wirkliche Mitglieder. — Dr. O. Terleckyj, ein Nekrolog. — Mitglieder der Commissionen. — Personal der Gesellschaft. — Verzeichnis der Institutionen, welche ihre Publicationen mit der Gesellschaft im J. 1902 ausgetauscht haben. — Stand der Bibliothek. — Stand des Musäums. — Kosten der wissenschaftlichen Publicationen. — Cassabericht.

Літературно-науковий Вістник (наукова частина).

V книжка (за май):

Олександра Єфименко: Національне роздвоєнє в творчости Гоголя, нарис.

Стефан Пятка: Продукция нафти (скального олїю) в Бориславі.

И. Ван т' Гоф: Розвій природничих наук у XIX віцї.

В. Яґіч: Александер Николаєвич Пипін.

Дискусиї: IV. До питаня про єство і цїну штуки, дра Івана Копача. V. А може ще не все пропало? — В. Доманицького.

Хроніка і бібліоґрафія.

VI книжка (за червень):

Остап Терлецький: Галицько-руське письменство 1848—1865 р.

С. Є—ов: Наука нам.

М. В.: Картка з історії польсько-литовсько-українських відносин.

Г. Кайзер: Теорія електронів, пер. дра В. Левицького.

II. Перекидько: По малярських виставах у Москві.

Дискусиї: VI. Нерозумінє яко доказ, Катрі Гриневичевої. VII. Лист д. Хоткевича.

Хроніка і бібліоґрафія.

VII книжка (за липень):

О. Терлецький: Гал.-руське письменство 1848—1865 р. Уваги й спомини.

Вільхівський: Педаґоґічне крутійство.

Із чужих літератур: Французькі повісти Семена Земляка, Ів. Франка.

Дискусиї: VIII. З приводу уваг д. Єфремова, І. Стешенка. IX. Право критики і символізм, дра І. Копача.

Перший з'їзд российських фільольоґів: І. Статя проф. В. Яґіча. II. Доповненє, В.

Хроніка і бібліоґрафія.

VIII книжка (за серпень):

О. Терлецький: Гал.-руське письменство 1848—1865 р. Уваги й спомини.

Іван Франко: Іван Гушалевич, студия.

Сучасні уваги: І. Скілько в Петербурзї Українців, Українця. II. Зжидоватілість мадярської преси, В.

Хроніка і бібліоґрафія.

Відбитки.

XII археольоґічний з'їзд у Харкові 1902 р. Замітки дра Олексія Маркевича. (Відбитка з „Записок", т. LIII). Львів, 1903. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 18, 8⁰. Цїна 20 сот.

Лаврівські перґамінові листки з XII—XIII в. Написав др. Олександер Колесса. (Відбитка з „Записок", т. LIII). Львів, 1903. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 26, 8⁰. Цїна 25 сот.

Три галицькі граматики (Іван Могильницький, Йосиф Левицький і Йосиф Ловинський). Написав др. Осип Маковей. (Відбитка з „Записок" т. LI і LIII). У Львові, 1903. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 96, 8⁰. Цїна 1 кор.

Олександер Сушко. Причинки до студий над текстом Палїнодиї. (Відбитка з „Записок", т. LIV). У Львові, 1903. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 40, 8⁰. Цїна 50 сот.

Олександер Сушко. Петро Скарґа в офіцияльній российській науці. (Відбитка з „Записок", т. LIV). У Львові, 1903. З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка. Ст. 42, 8°. Ціна 40 сот.

Юрий Кміт. З сільських відносин у Галичині в середині XIX віка. (Відбитка з „Записок", т. LIV). У Львові, 1903. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 8, 8°. Ціна 10 сот.

Генріх Гайне. Атта Троль. Раткліф. Баллади. Переклади Лесї Українки і Максима Славінського. Виданнє Редакциї „Літ.-Наукового Вістника". У Львові, 1903. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 136, 8°. Ціна 1 кор. Зміст: 1) Атта Троль, переклад Лесї Українки. Ст. 1—83. — 2) Вілїям Ратклїф, траґедія в чотирьох сценах, переклад Максима Славінського. Ст. 84—116. — 3) Баллади, переклад Максима Славінського. Ст. 119—133.

